



Република Србија  
ВРХОВНИ СУД  
Кзз 1572/2025  
04.02.2026. године  
Београд

## У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету малолетног сада пунолетног АА и др, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА - адвоката Александре Стојановић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу 2Км.32/24 од 24.02.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖМ1 73/25 од 24.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2026. године, једногласно, донео је

## ПРЕСУДУ

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА - адвоката Александре Стојановић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу 2Км.32/24 од 24.02.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖМ1 73/25 од 24.06.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

## Образложење

Решењем Вишег суда у Шапцу 2Км.32/24 од 24.02.2025. године, између осталих, малолетном АА је због извршења кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ изречена васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства која ће трајати најмање 6 (шест) месеци, а највише 2 (две) године, с тим што ће суд накнадно одлучити о престанку мере. Одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду КЖМ1 73/25 од 24.06.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца малолетних АА, ББ и ВВ и жалбе бранилаца малолетних сада пунолетних ГГ, ДД и ЂЂ, па је потврђено решење Вишег суда у Шапцу 2Км.32/24 од 24.02.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац малолетног сада пунолетног АА - адвокат Александра Стојановић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) и члана 439. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи у целини решења Вишег суда у Шапцу 2Км.32/24 од 24.02.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖМ1 73/25 од 24.06.2025. године тако што ће малолетног сада пунолетног АА ослободити кривице или да укине у целини наведена решења и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, с тим да нареди да се поновни поступак одржи пред потпуно измењеним већем, као и да обавезе првостепени суд да малолетном сада пунолетном АА плати трошкове поступка на име састављања захтева за заштиту законитости од стране браниоца у износу од 100.000,00 динара.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца малолетног сада пунолетног АА, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Наиме, бранилац малолетног сада пунолетног АА у поднетом захтеву истиче да се побијана осуђујућа одлука заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати и то на исказима малолетног ДД и сведока ЕЕ датим дана 05.10.2023. године и на исказима малолетног ЂЂ и сведока ЖЖ датим дана 09.10.2023. године, а све у припремном поступку на записницима сачињеним под бројем 3Ким.14/23. Као разлог незаконитости наведених исказа малолетних ДД и ЂЂ и исказа сведока ЕЕ и ЖЖ датих у припремном поступку на записницима сачињеним под бројем 3Ким.14/23, бранилац наводи да су ови искази прибављени супротно одредби члана 300. став 1. ЗКП, јер судија за малолетнике није обавестио, односно упутио позив браниоцу малолетног сада пунолетног АА, који му је био постављен по службеној дужности дана 27.06.2023. године, да присуствује доказној радњи саслушања малолетних ДД и ЂЂ, као и испитивања сведока ЕЕ и ЖЖ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА којима се у суштини указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а због које окривљени преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости, се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер чињеница да је саслушање малолетних ДД и ЂЂ, као и испитивање сведока ЕЕ - законског заступника малолетног ДД, у припремном

поступку пред судијом за малолетнике обављено без уредног обавештавања браниоца по службеној дужности малолетног АА од стране судије за малолетнике, по оцени Врховног суда, не представља разлог за издвајање из списка предмета записника о њиховом саслушању, односно испитивању, будући да је у питању недостатак који се може отклонити на главном претресу непосредним саслушањем малолетника, односно испитивањем његовог законског заступника, а што је у конкретном случају у овом кривичном поступку и учињено на главном претресу одржаном дана 21.10.2024. године непосредним саслушањем малолетних ДД и ЂЂ, као и испитивањем сведока ЕЕ - законског заступника малолетног ДД, а у присуству малолетног сада пунолетног АА и његовог браниоца - адвоката Александре Стојановић, где су се малолетни ДД и ЂЂ, као и сведок ЕЕ, у оквиру својих исказа изјаснили да у свему остају при својим исказима датим пред судијом за малолетнике у припремном поступку. Имајући у виду наведено, малолетни сада пунолетни АА и његов бранилац су, по налажењу овога суда, имали могућност да у контрадикторном поступку на главном претресу малолетнима ДД и ЂЂ, као и сведоку ЕЕ - законском заступнику малолетног ДД, постављају питања и износе примедбе. Поред тога, како из побијаних правноснажних решења произилази да нижестепени судови наведена решења у погледу утврђеног чињеничног стања везано за кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, као и околности које представљају битна обележја и начин извршења предметног кривичног дела, нису ни засновали на исказу сведока ЖЖ - законског заступника малолетног ЂЂ, већ на основу других изведених доказа и то исказа оштећеног ЗЗ и сведока ИИ и ЂЂ, те писане документације у списима, као и одбрана малолетних у прихваћеном делу, то се и у овом делу као неосновани оцењују наводи браниоца. Следствено наведеном, Врховни суд налази да на штету малолетног сада пунолетног АА није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју бранилац неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац у осталом делу захтева истиче да у радњама малолетног сада пунолетног АА није остварено биће кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, а који наводи браниоца би по налажењу овога суда представљали повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено малолетном. Поред тога, бранилац у поднетом захтеву истиче и да је суд погрешно правно квалификовао кривично дело, обзиром да би се у радњама малолетног могли стећи једино елементи кривичног дела лака телесна повреда које се гони по приватној кривичној тужби, а за шта оштећени није заинтересован, а који наводи браниоца би по налажењу овога суда представљали повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева такође дозвољено малолетном. Међутим, бранилац непостојање по њему у радњама овог малолетног обележја бића кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, као и по њему погрешну правну квалификацију кривичног дела, по налажењу Врховног суда, суштински образлаже тако што оспорава

правилност утврђеног чињеничног стања и правилност оцене изведених доказа од стране нижестепених судова у побијаним правноснажним одлукама, уз полемисање при томе са разлозима које је суд дао за своју одлуку и давање сопствене оцене изведених доказа и изношење чињеничних тврдњи и закључака који су потпуно другачији од оних датих у побијаним правноснажним решењима. Ово имајући у виду да бранилац истиче да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено и изведени докази погрешно оцењени, будући да нема ниједног изведеног доказа и то нити снимка камере, нити отисака прстију или других трагова, као ни исказа неког сведока, а који докази би указали да је малолетни сада пунолетни АА заједно са осталим малолетницима у саизвршилаштву, са умишљајем и по претходном договору, извршио кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, те да је према оштећеном употребљена сила да би се од њега одузео новац у намери присвајања себи и другоме противправне имовинске користи, већ да из изведених доказа једино произилази да је критичном приликом дошло до вербалног и физичког конфликта између малолетника и оштећеног, при чему оштећени током поступка ни на који начин није теретио малолетног сада пунолетног АА а који сви наводи браниоца по налажењу Врховног суда у суштини представљају повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Бранилац у осталом делу захтева као разлог његовог подношења истиче повреду кривичног закона из члана 439. ЗКП, навођењем да је суд одлуком о кривичној санкцији коју је изрекао малолетном сада пунолетном АА неправилно применио одредбе чланова 4, 42, 45, 54 и 55а КЗ, а из којих навода произилази да бранилац, иако не прецизира о којој тачки члана 439. ЗКП се ради, нижестепена решења фактички побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено малолетном. Међутим, бранилац даље у захтеву уопште не указује у чему се то по њему конкретно састоји неправилна примена од стране суда одредаба чланова 4, 42, 45, 54, и 55а КЗ, већ разлочи које бранилац даје за постојање по њему ове повреде закона, по налажењу Врховног суда, суштински представљају повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП. Ово имајући у виду да бранилац истиче да је суд малолетном сада пунолетном АА изрекао престогу санкцију, те да није узео у обзир чињеницу да је малолетник у време извршења кривичног дела имао навршених 16 година и да се ради о старијем малолетнику, затим чињеницу да малолетник никада није био осуђиван, нити се против њега водио други кривични поступак, а такође суд није узео у обзир ни извештај Центра за социјални рад Лозница од 28.07.2023. године, због чега се по мишљењу браниоца изреченом санкцијом вишеструко повређује општа сврха кривичних санкција и посебна сврха у смислу утицаја на самог малолетника.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац малолетног сада пунолетног АА, као разлоге подношења захтева за заштиту законитости, само формално означава повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено малолетном, док суштински указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП (наводи браниоца везани за повреде одредаба члана 439. тачка 1. и 2. ЗКП) и члана 441. став 1. ЗКП (наводи браниоца везани за повреду одредбе члана 439. тачка 3. ЗКП), а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП

дозвољено подношење захтева за заштиту законитости малолетном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд у овом делу поднети захтев браниоца оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац као разлоге подношења захтева за заштиту законитости наводи и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, цитирајући законски текст истих. Такође, бранилац у поднетом захтеву наводи и да се другостепени суд није у образложењу другостепеног решења на адекватан начин изјаснио на жалбене наводе одбране, него је само преписао делове образложења првостепеног решења, а који наводи браниоца би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепена решења побија и због повреда одредаба члана 438. став 2. тачка 2) и 3) и члана 460. став 1. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости малолетном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца и у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА - адвоката Александре Стојановић, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник**  
**Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка**  
**Заменик управитеља писарнице**  
**Миланка Ранковић**